

materiale for skolebestyrelserne. Det tror jeg har været savnet. Mange står famlende: Hvad er det for en opgave, vi har? Jeg håber, at dette materiale kan komme så betids, at det også kan danne grundlag op til det næste valg til skolebestyrelse, så der kan sendes noget ud, således at de, der agter og ønsker at stille op, kan blive informeret godt om, hvad det er, de indlader sig på.

Lad mig så afslutningsvis fremhæve forslaget om, at undervisningsministeren kan godkende etablering af en skole, der kun omfatter 10. klasse. Det er en tanke, vi har arbejdet en del med i Socialdemokratiet, og jeg tror, vi vil komme til at se mange initiativer til samling af kommunens 10. klasser i såkaldte 10. klasses-centre.

Vi betragter det ikke som noget besparelsesforslag, som der er nogle der gør, men som en mulighed for at give disse elever et bedre tilbud, end de vil kunne få, hvis de er i en 10. klasse med 10-15 elever f.eks. Så vi er glade for, at det nu bliver enklere at kunne oprette sådanne skoler, hvor der kun er 10. klasser.

Alt i alt må vi sige om lovforslaget, at det rummer en række gode initiativer, som vi selvfølgelig kan støtte, og vi går gerne ind i et sagligt udvalgsarbejde omkring det.

Anders Mølgaard (V):

Lad det være sagt med det samme: Også fra Venstres side finder vi, at dette lovforslag klart er et skridt i den rigtige retning.

Men når det er sagt, må vi med hånden på hjertet også sige, at vi havde måske ønsket os et lidt højere ambitionsniveau, lidt mere mod med hensyn til, ja, til forældreindflydelse. Vi mener, der er noget, der er ladt tilbage dér. Vi så gerne fra Venstres side, at der var flyttet flere hegns-pæle, sådan at forældreindflydelsen blev markant øget, altså at forældrenes kompetence blev øget, og at de fik mere vidtgående indflydelse end det, der lægges op til med dette forslag.

For os i Venstre er det afgørende, at vi fra lovgivningsmæssig side gør, hvad der er muligt for at stimulere, specielt øge substansen i skolehjem-samarbejdet, og dér er jeg helt enig med den socialdemokratiske ordfører. Vi mener, det bør have meget høj prioritet i de kommende års uddannelsespolitik på folkeskoleområdet.

Som bekendt støtter Venstre varmt skolebestyrelsesarbejdet. Initiativer fra den tidligere regering gjorde, at vi i 1989 indførte skolebestyrelser, der som bekendt betød en markant styrkelse af forældreindflydelsen. Og forventningerne var jo som bekendt også store i foråret

1990. Tusindvis af forældre indtog deres sæde i skolebestyrelserne i foråret 1990.

Hvilke erfaringer gjorde de så i den første pionerperiode, i den første funktionsperiode? Ja, det kan vi jo læse, når vi ser rapporten fra januar 1994, hvor vi fik en meget omfattende rapport leveret på bordet. Desværre må vi sige, at den store begejstring, der var i foråret 1990, delvis var afløst af en udpræget grad af skuffelse. Tusindvis af forældre, der var blevet interviewet, gav udtryk for, at der stadig var en masse kommunikationsproblemer mellem det kommunale niveau og så den skolebestyrelse, de konkret sad i. Mange forældre gav også udtryk for, at de havde tidsmæssige problemer. Nogle gav udtryk for skuffelse over manglende gennemslagskraft, og nogle gav også udtryk for samarbejdsproblemer.

Der var selvfølgelig også andre parametre, men generelt må man sige, at rapporten fra januar 1994 dokumenterer, at der har været en række fødselsvanskeligheder, men det er jo ikke ensbetydende med, at barnet ikke både kan være sundt og velskabt og levedygtigt, og i Venstre er vi selvfølgelig af den opfattelse, at det er det. Der har været en række fødselsvanskeligheder, men det hele er altså ikke sort i sort.

Men det, der er vigtigt, er, at vi fra politisk hold gør, hvad vi kan for at sikre, at den lidt bekymrende udvikling, der blev skitseret i rapporten fra 1994 – og som vi også så ved det manglende fremmøde og den manglende folkelige deltagelse ved valgene i 1994 – ikke fortsætter. Det var også baggrunden for, at vi fra Venstres og De Konservatives side som bekendt fremlagde en 9-punkts-plan, B 82, i marts 1994, i et forsøg på at vitalisere skolebestyrelsesarbejdet, så vi ved næste valghandling kunne sikre et større engagement. Jeg synes personlig, at vi havde en meget positiv debat i maj 1994 om både ministerens redegørelse og VK-beslutningsforslaget, og der blev som bekendt nedsat en arbejdsgruppe bl.a. på grund af noget, vi havde foreslået i VK-forslaget. Det er denne arbejdsgruppes anbefalinger, vi langt hen ad vejen står med her.

Nu er der ikke tid til at komme med detaljerede kommentarer, men generelt vil jeg sige, at vi er meget positive over for en række elementer i forslaget, bl.a. muligheden for at gå fra 7 til 5 forældrerepræsentanter og accept af, at skoleledere kan have stedfortrædere med. Vi er også tilfredse med, at der åbnes mulighed for rullen-